

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน
เรื่อง

การศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานวิชาวิทยาศาสตร์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคูบ
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

นายธีรพงศ์ ศรีอรรถ

โรงเรียนบ้านคูบ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
พ.ศ. 2563

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โรงเรียนบ้านคูบ ตำบลคูบ อำเภอน้ำแกม จังหวัดศรีสะเกษ

ที่ 118/2563

23 มีนาคม 2563

เรื่อง รายงานการวิจัยในชั้นเรียน ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคูบ

ตามที่ ข้าพเจ้า นายธีรพงศ์ ศรีออร์ห์ ตำแหน่ง ครู ได้ดำเนินการศึกษาวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมที่ไม่ส่งงานวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคูบ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เพื่อนำผลการศึกษามาพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน และพัฒนามาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้สูงขึ้น

บัดนี้ ข้าพเจ้าได้ดำเนินการเรียบร้อยแล้ว ดังที่แนบมานี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

(นายธีรพงศ์ ศรีออร์ห์)

ครู

ความเห็นของผู้ผู้อำนวยการโรงเรียน

— นายสำเริง สำหนักนิตย์
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคูบ

(นายสำเริง สำหนักนิตย์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคูบ

ชื่องานวิจัย การศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนบ้านคูบ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

ชื่อผู้วิจัย ครูธีรพงศ์ ศรีอรรถ

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคูบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระเกษ เขต 1 เพื่อให้ทราบลักษณะพฤติกรรมและสาเหตุของการไม่ส่งงาน หรือส่งงานไม่ทันตามกำหนดหรือส่งงานที่มีคุณภาพไม่ผ่านเกณฑ์ เพื่อให้สามารถจัดรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน และเพื่อให้ นักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนวิชาการวิทยาศาสตร์ โดยประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคูบ จำนวน 36 คน เลือกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือ นักเรียน ม.1/1 – 1/2 ที่มีผลการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ต่ำกว่า 3 จำนวน 11 คน

ผลการวิจัย คือ ในช่วงแรกของการวิจัยนักเรียนยังไม่สามารถปรับตัวเองให้มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เมื่อได้รับการกระตุ้นและเสริมแรงจากครูผู้สอน รวมทั้งการจับคู่กับเพื่อนกลุ่มเก่งและปานกลางในลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อน(Buddy) ทำให้นักเรียนสามารถปรับพฤติกรรมของตนเองในการส่งงานได้ดีมากยิ่งขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละของการส่งงานตรงเวลาเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 62.91 เป็น 92.77 และจากการสำรวจความคิดเห็น เรื่อง สาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้าน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นเรียงตามลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ คือ การบ้านวิชาอื่นๆ มากเกินไป, ทำกิจกรรมอื่น ๆ ของโรงเรียน, เกียจคร้าน เบื่อหน่ายไม่อยากทำ, งานที่มอบหมายไม่น่าสนใจ, ลืมทำ, ช่วยเหลืองานผู้ปกครอง, การบ้านวิชาวิทยาศาสตร์มากเกินไป, ไม่มีคนให้คำปรึกษา, ครูอธิบายเร็ว ไม่ชัดเจน, หนังสือหรือสมุดเรียนหาย / ลืมที่โรงเรียน, ไม่เข้าใจคำสั่งที่มอบหมาย, เวล่าน้อย, แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ และจากการสำรวจความคิดเห็นหลังจากกิจกรรมเสริมแรงและเพื่อนช่วยเพื่อนแล้ว พบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีขึ้น คือ สาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้านมีค่าเฉลี่ยลดลงทุกประเด็น

ประกาศคุณูปการ

การวิจัยในชั้นเรียนเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ฉบับนี้ สามารถสำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดีจากหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบคุณ ดังนี้

ขอขอบคุณผู้อำนวยการสำเร็จ สำนักนิตย์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคูบ ซึ่งให้ความช่วยเหลือในการ ให้คำแนะนำ คำปรึกษา ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่ทุกขั้นตอน เพื่อให้รายงานวิจัย ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากที่สุด

ขอขอบคุณเพื่อนๆ คณะครูโรงเรียนบ้านคูบทุกท่านที่ให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือในทุกๆ ด้าน เสมอมา

ขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างนักเรียนโรงเรียนบ้านคูบ ผู้ซึ่งตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลอันเป็น ประโยชน์ในการศึกษาและการวิจัย

ธีรพงศ์ ศรีอิทธิ

มกราคม 2563

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
บทที่ 1 บทนำ	
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	2
4. กรอบแนวคิดการวิจัย	2
บทที่ 2 เอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	
หลักสูตรแกนกลางฯ วิชาวิทยาศาสตร์	3
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	7
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	7
3. วิธีดำเนินการวิจัย	7
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	7
5. ระยะเวลาในการดำเนินงานวิจัย	8
บทที่ 4 ผลการศึกษา	
ผลการศึกษาการส่งงานของนักเรียน	9
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
1. สรุปผล	11
2. ข้อคิดที่ได้จากการวิจัย	12
บรรณานุกรม	13
แบบสำรวจข้อมูลฯ	14

แบบรายงานการวิจัยชั้นเรียน ปีการศึกษา 2562

ชื่องานวิจัย การศึกษาพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ชื่อผู้วิจัย นายธีรพงศ์ ศรีออร์ห์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี

เค้าโครงการทำวิจัยในชั้นเรียน

มี

ไม่มี

ที่มาความสำคัญของการวิจัย

มี

ไม่มี

ออกแบบเก็บข้อมูล

เสร็จ

ไม่เสร็จ

เก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้ว

เสร็จ

ไม่เสร็จ

แปลผลและอภิปรายผล

เสร็จ

ไม่เสร็จ

สรุปเป็นรูปเล่ม

เสร็จ

ไม่เสร็จ

(นายธีรพงศ์ ศรีออร์ห์)

ผู้วิจัย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตารางที่ 1.1 สถิติคะแนน O-NET ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคูบ
วิชาวิทยาศาสตร์ ปีการศึกษา 2556 – 2561

ปีการศึกษา	2556	2557	2558	2559	2560	2561
ระดับโรงเรียน	34.33	31.35	29.56	29.78	27.67	29.36
ระดับเขตพื้นที่	34.47	34.85	32.95	31.72	29.64	33.26
ระดับสังกัด	38.04	38.77	37.88	35.12	32.47	36.43
ระดับประเทศ	37.95	38.62	37.63	34.99	32.28	36.10

ข้อมูลจากเว็บไซต์สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน) : 2562

ตารางที่ 1.2 ผลการสำรวจทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ต่อวิชาวิทยาศาสตร์
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 แยกตามประเด็นการสอบถาม จากตัวอย่าง 103 คน

ข้อที่	หัวข้อ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ พึงพอใจ
ครูผู้สอน				
1	มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	4.21	0.72	มาก
2	อธิบายด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย	4.47	0.58	มาก
3	ใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม	4.53	0.62	มากที่สุด
4	เอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ	4.64	0.56	มากที่สุด
5	หาความรู้ใหม่ๆ มานำเสนออย่างสม่ำเสมอ	4.36	0.70	มาก
6	ใช้กริยา วาจาที่เหมาะสมกับนักเรียน	4.34	0.56	มาก
7	ทำกิจกรรมและฝึกปฏิบัติแผนตัวอย่างสม่ำเสมอ	4.36	0.60	มาก
นักเรียน				
8	ชอบเรียนวิชาวิทยาศาสตร์	3.70	0.77	มาก
9	ชอบครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์	4.00	0.78	มาก
10	เข้าใจเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์	3.89	0.76	มาก
11	เอาใจใส่ต่อการเรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.96	0.75	มาก
12	ทบทวนเนื้อหาวิชาทุกครั้งที่เรียน	3.47	0.83	ปานกลาง
13	มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนวิชาวิทยาศาสตร์	3.70	0.80	มาก
14	กล้าที่จะสอบถามจากครู เมื่อไม่เข้าใจเนื้อหา	3.43	0.95	ปานกลาง

เนื้อหาวิชา				
15	เนื้อหาวิชาไม่ยาก สามารถทำความเข้าใจได้	4.00	0.63	มาก
16	มีเนื้อหาสอดคล้องกับความรู้พื้นฐานเดิม	4.09	0.72	มาก
17	เนื้อหามีความต่อเนื่องดี	4.26	0.64	มาก
18	สื่อการเรียนการสอนเหมาะสม	4.28	0.71	มาก

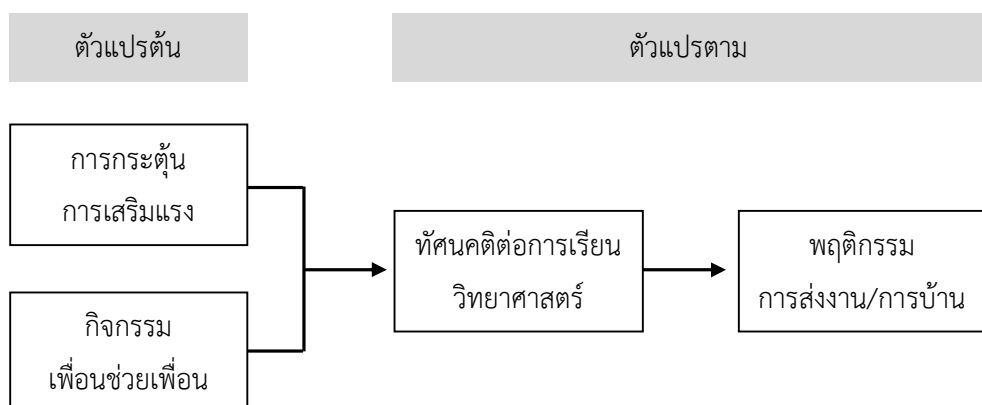
จากสถิติคะแนน O - NET วิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคูบ ปีการศึกษา 2556 – 2561 พบว่าทุกปีการศึกษา โรงเรียนบ้านคูบมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าทั้งระดับเขตพื้นที่การศึกษา, ระดับสังกัด และระดับประเทศ เป็นเวลา 6 ปีติดต่อกัน และจากผลการสำรวจทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ต่อวิชาวิทยาศาสตร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 พบว่ามีประเด็นที่มีระดับความพึงพอใจในต่ำที่สุด 3 อันดับ คือ 1. กล้าที่จะสอบถามจากครู เมื่อไม่เข้าใจเนื้อหา 2. ทบทวนเนื้อหาวิชาทุกครั้งที่เรียน 3. ขอบเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ นั้นหมายความว่าโดยภาพรวมแม้นักเรียนจะมีทัศนคติที่ดีต่อประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ แต่ทัศนคติต่อภาพรวมของการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ยังอยู่ในระดับปานกลาง รวมทั้งยังมีนักเรียนจำนวนหนึ่งที่ขาดความเอาใจใส่ในการเรียนและส่งงานตามที่ครูมอบหมาย ทำให้ไม่สามารถเรียนรู้เนื้อหาตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรได้ ด้วยเหตุนี้ จึงได้ ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการไม่ส่งงานวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคูบ เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล นำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ที่สามารถบูรณาการในชีวิตประจำวัน และสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของผู้เรียนและกระบวนการสร้างความรู้ที่ยั่งยืนสู่การเป็นผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการส่งงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักเรียน
3. เพื่อออกแบบการจัดการรูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งเสริมประสิทธิภาพของนักเรียน

1.3 ขอบเขตการวิจัย

- 1) ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 36 คน
- 2) กลุ่มตัวอย่าง โดยการเจาะจง นักเรียนที่มีผลการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ต่ำกว่า 3 จำนวน 11 คน
- 3) กรอบแนวคิดในการวิจัย

4) ตัวแปรในการวิจัย คือ

4.1 ตัวแปรต้น คือ การกระตุ้น, การเสริมแรง, การจัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

4.2 ตัวแปรตาม คือ ทศนคติต่อการเรียนวิทยาศาสตร์, พฤติกรรมการส่งงาน/การบ้าน

5) ระยะเวลาในการวิจัย คือ เดือนพฤศจิกายน 2562 – กุมภาพันธ์ 2563

วัน เดือน ปี	การดำเนินงาน	หมายเหตุ
1 – 5 พ.ย. 62	เลือกเรื่องและกำหนดปัญหาการวิจัย	
6 – 12 พ.ย. 62	ศึกษาและค้นคว้าหัวข้อทำการวิจัย	
13 - 15 พ.ย. 62	นำเสนอโครงร่างวิจัยและออกแบบเครื่องมือ	
18 – 22 พ.ย. 62	ทดสอบแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง	
25 พ.ย. 62 – 31 ม.ค. 63	ดำเนินการวิจัย(กิจกรรมเสริมแรง, เพื่อนช่วยเพื่อน)	
3 ก.พ. 63	เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง	
4 – 7 ก.พ. 63	วิเคราะห์ข้อมูล	
10 – 14 ก.พ. 63	นำเสนอผลข้อมูลและประเมินผลการวิจัย	

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของการวิจัย

1. ทราบถึงพฤติกรรมการส่งงานและทราบสาเหตุของการไม่ส่งงานของนักเรียน
2. สามารถพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนทุกกลุ่ม
3. ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญ เล็งเห็นถึงประโยชน์และมีเจตคติที่ดีต่อความรับผิดชอบในการส่งงาน และสามารถนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนไปใช้ในวิชาอื่น ๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในด้านอื่น ๆ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ความหมายของทัศนคติ

ทัศนคติ (Attitude) โดยภาพรวมหมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกของบุคคลมีต่อ สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อมอันมีแนวโน้มที่จะให้บุคคลแสดงปฏิกิริยา และกระทำต่อสิ่งนั้น ๆ ในทางสนับสนุนหรือปฏิเสธ ทัศนคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน การที่จะรู้ถึงทัศนคติของบุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ต้องใช้วิธีแปลความหมายของ การแสดงออก (รุ่งนภา, 2536)

ปัจจัยที่ทำให้เกิดทัศนคติ

ปัจจัยที่ทำให้เกิดทัศนคติมีที่มาจากประสบการณ์และค่านิยม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้(ไพบูลย์ อ่างโดยวีระพลและเฉลียว,2538)

1. ประสบการณ์ (Experience) การที่บุคคลได้พบเห็นคุ้นเคยหรือทดลองสิ่งใดนับเป็นประสบการณ์โดยตรง (Direct Experience) และการที่บุคคลได้ยิน ได้ฟัง ได้อ่านเกี่ยวกับเรื่องใดนับเป็นประสบการณ์ทางอ้อม (Indirect Experience)

2. ค่านิยม (Value) แต่ละบุคคลมีค่านิยมและการตัดสินใจค่านิยมไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ของสิ่งแวดล้อมของแต่ละบุคคล

ทั้งประสบการณ์และค่านิยมทำให้แต่ละบุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแตกต่างกันไป

ลักษณะของทัศนคติ

ลักษณะสำคัญของทัศนคติมี 4 ประการ คือ (จิตยา อ่างโดยรุ่งนภา, 2536)

1. ทัศนคติเป็นสภาวะก่อนที่พฤติกรรมได้ตอบสนองต่อเหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ หรือจะเรียกว่า สภาวะพร้อมที่จะมีพฤติกรรมจริง

2. ทัศนคติจะมีความคงตัวอยู่ในช่วงระยะเวลา แต่มีได้หมายความว่า จะไม่มีการเปลี่ยนแปลง

3. ทัศนคติเป็นตัวแปรแฝงที่นำไปสู่ความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมกับความรูสึกนึกคิด ไม่ว่าจะ เป็นไปในรูปของการแสดงออกโดยวาจาหรือการแสดงความรู้สึก ตลอดจนการที่จะต้องเผชิญหรือหลีกเลี่ยงต่อ สิ่งใดสิ่งหนึ่ง

4. ทัศนคติมีคุณสมบัติของแรงจูงใจในอันที่จะทำให้บุคคลประเมินผลและเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่ง หมายความว่าไปถึงการกำหนดทิศทางของพฤติกรรมจริงด้วย

นอกจากนี้ยังมีการแบ่งลักษณะของทัศนคติเป็น 5 ลักษณะ คือ (วีระพลและเฉลียว, 2538)

1. ทิศทาง (Direction) ทศคนคิดจะมีทิศทางที่แสดงต่อสิ่งนั้น ได้แก่ ความรู้สึกที่ดี-ไม่ดี ชอบ-ไม่ชอบ เป็นทศคนคิดในทางบวกหรือลบในสิ่งนั้น

2. ปริมาณ (Magnitude) คือปริมาณของการชอบ-ไม่ชอบ ว่ามีความมากน้อย หรือความ-รุนแรงมากเพียงใด

3. ความเข้ม (Intensity) ได้แก่ ลักษณะอื่น ๆ ของทศคนคิดเข้ามาประกอบ เช่น ความมั่นใจ ความสำคัญของสิ่งนั้น ๆ จะมีส่วนด้วย ทำให้เกิดความเข้มข้น เช่น ทศคนคิดที่มีต่อญาติพี่น้องของตนย่อมเข้มข้นกว่าทศคนคิดต่อคนอื่น

4. ความตรงข้าม (Ambivalence) ในบางครั้งทศคนคิดมีลักษณะก้ำกึ่งกัน คือมีทั้งชอบและไม่ชอบพอ ๆ กัน เรียกว่ามีความรู้สึกตรงข้ามเท่านั้น ซึ่งจะทำให้เกิดความขัดแย้งในใจขึ้น

5. ความเด่น (Salience) คือความพร้อมที่จะแสดงทศคนคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น คนที่นับถือศาสนาหนึ่ง ถ้ามีคนในศาสนาอื่นมาว่าศาสนาตนเองไม่ดี คนนั้นจะมีปฏิกิริยาโต้ตอบทันที

ทฤษฎีการเสริมแรง

ทฤษฎีการเสริมแรงของสกินเนอร์ (Reinforcement theories of motivation) สกินเนอร์ได้นำเสนอการใช้การเสริมแรงเพื่อการจูงใจบุคคลให้เกิดพฤติกรรมใหม่ ทำพฤติกรรมซ้ำหรือหยุดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ตั้งเป็น law of effect โดยมองการเสริมแรงเป็น 2 ด้าน ได้แก่

1. การเสริมแรงทางบวก (Positive reinforcement) เป็นการให้ผลตอบแทนในสิ่งที่คุณต้องการได้ เช่น เงิน ค่ายกย่อง ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน การเพิ่มสวัสดิการ การให้วันหยุด เป็นต้น เพื่อจูงใจให้บุคคลเกิดแรงจูงใจที่จะกระทำพฤติกรรมพึงประสงค์ต่างๆ

2. การเสริมแรงทางลบ (Negative reinforcement) เป็นการไม่ให้ผลตอบแทนที่คุณคนไม่ต้องการได้ โดยมีการกำหนดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ต้องไม่กระทำและบทลงโทษต่างๆ เช่น ไล่ออก ตัดเงินเดือน ตักเตือน โดยที่หากบุคคลกระทำแต่พฤติกรรมพึงประสงค์ ก็จะไม่ให้ผลตอบแทนทางลบแก่ผู้นั้น

สกินเนอร์และคณะได้นำเสนอวิธีการให้การเสริมแรง (schedule of reinforcement) ไว้ 5 แบบ ได้แก่

1. การให้อย่างต่อเนื่อง (continuous reinforcement) เป็นการให้การเสริมแรงทางบวกอย่างต่อเนื่องทุกครั้งที่ทำพฤติกรรมที่กำหนดไว้

2. การให้ตามปริมาณงาน (Fixed Ratio) เป็นการให้การเสริมแรงตามปริมาณงานที่คุณคนกระทำ หรือการจ่ายค่าตอบแทนการทำงานเป็นชิ้น เช่น ยกของได้ชิ้นละ 10 บาท ยกของไป 30 ชิ้นก็จะได้ 300 บาท หากต้องการผลตอบแทนมากก็จะทำงานมาก หากมีความต้องการไม่มากก็จะกระทำเพียงเท่าที่ต้องการเท่านั้น

3. การให้ตามระยะเวลา (Fixed Interval) เป็นการให้การเสริมแรงเมื่อคุณคนกระทำพฤติกรรมพึงประสงค์ตามระยะเวลาที่แน่นอน เช่น ทุก 2 สัปดาห์ ทุกเดือน เช่น ค่าจ้าง เงินเดือน ซึ่งทำให้คุณคนกระทำพฤติกรรมในระดับคงที่ และจะแสดงพฤติกรรมพึงประสงค์ได้ให้เกิดขึ้นมากในช่วงใกล้วันรับค่าตอบแทน

4. การให้ตามปริมาณงานยืดหยุ่น (Variable Ratio) เป็นการให้ตามปริมาณงานแต่ไม่กำหนดตายตัว โดยอาจพิจารณาในด้านคุณภาพพร้อมด้วย เช่น พนักงานขายนำเสนอสินค้ากับลูกค้า 10 ราย อาจขายได้ 1 ราย หรือ 5 รายก็ได้ โดยยิ่งกระทำมากก็มีโอกาสได้ผลตอบแทนมากขึ้น

5. การให้ตามระยะเวลายืดหยุ่น (Variable Interval) เป็นการให้การเสริมแรงโดยให้ตามเวลาแต่ไม่มีการกำหนดแน่นอน อาจให้หรือไม่ให้ก็ได้ เช่น จ่ายเป็น 3 เดือนบ้าง 6 เดือนบ้าง เป็นการจูงใจให้บุคคลทำพฤติกรรมพึงประสงค์อย่างต่อเนื่อง โดยไม่อาจคาดเดาได้ว่าจะได้รับผลตอบแทนเมื่อใด เช่น การให้รางวัลกับพนักงานดีเด่นเฉพาะในวาระพิเศษเท่านั้น

การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching)

การสอนแบบเพื่อนช่วยสอน หมายถึง วิธีการสอนที่ให้เพื่อนช่วยสอนให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ แบบตัวต่อตัว โดยเพื่อนช่วยสอนอาจเป็นนักเรียนชั้นสูงกว่าหรือนักเรียนชั้นเดียวกัน แต่มีความรู้ ความสามารถมากกว่ามาช่วยสอน

ประโยชน์ของการสอนโดยเพื่อนช่วยสอน

1. ทำให้มีครูเพิ่มขึ้น จากเดิมมี 1 คน ใน 1 ห้องเรียน เมื่อมีเพื่อนช่วยสอนจึงเท่ากับว่ามีครูมากกว่า 1 คน ในห้องเรียน นักเรียนมีครูดูแลอย่างใกล้ชิดและทั่วถึง
2. นักเรียนผู้ช่วยสอน จะเกิดทักษะในการเรียนรู้และทักษะทางสังคมมากขึ้น
3. นักเรียนผู้ถูกสอน จะเรียนรู้ได้ดีขึ้นจากการสอนของเพื่อนวัยเดียวกันและเป็นการสอนแบบตัวต่อตัว

หลักการในการสอนแบบเพื่อนช่วยสอน

ในการสอนโดยเพื่อนช่วยสอน ครูควรคำนึงถึงเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การเลือกรายวิชาและเนื้อหาที่เหมาะสมกับรูปแบบการสอนแบบนี้ เพราะกิจกรรมบางอย่างอาจไม่เหมาะสม
2. ต้องมีการประเมินความความรู้ ความสามารถของผู้เข้าร่วมกิจกรรมก่อนการสอน ทั้งผู้ช่วยสอนและผู้ถูกสอน
3. ออกแบบกิจกรรมและสื่อการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน
4. การสอนมีลำดับขั้นตอนชัดเจน จากง่ายไปยาก เพื่อให้ให้นักเรียนผู้ช่วยสอนสามารถปฏิบัติตามได้
5. การจับคู่ผู้ช่วยสอนกับผู้เรียนให้เหมาะสม
6. ชี้แจงให้นักเรียนผู้ช่วยสอนให้ความสนใจในบทบาทและเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดกับตัวผู้เรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมกรรมการไม่ส่งงานวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคูบ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ในบทนี้ได้กล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย กลุ่มตัวอย่างและ ประชากร ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ตัวอย่างและประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 36 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผลการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ รหัสวิชา ว21101 ต่ำกว่า 3 จำนวน 11 คน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 30.56 ของประชากรทั้งหมด

3.2 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ได้ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ประเภท คือ

1) ข้อมูลปฐมภูมิ ได้จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามไปยังนักเรียน ข้อมูลปฐมภูมิดังกล่าวเกี่ยวกับ ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง, ทศนคติที่มีต่อการศึกษาวิชาวิทยาศาสตร์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเสริมแรงและแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและข้อเสนอแนะ และข้อมูลจากการสังเกตและบันทึกของผู้วิจัย ได้แก่ จำนวนการส่ง, การตรงเวลา, คุณภาพของงาน/การบ้าน

2 ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัย บทความ ข้อมูลทางสถิติที่ได้จากหน่วยงานต่างๆ เช่น สำนักงานทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. แบบสอบถาม(Questionnaire) ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด(Close-ended questions) และคำถามปลายเปิด (Open-ended questions) และคำถามแบบสเกล(Likert Scale) โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวข้องกับข้อมูลพื้นฐานของตัวอย่าง ได้แก่ เพศ ชั้น และผลการเรียน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

2. แบบบันทึกการส่งงาน/การบ้านของตัวอย่างเป็นรายบุคคล

3. แบบบันทึกและประเมินพฤติกรรมของตัวอย่างเป็นรายบุคคล

4. แบบประเมินคะแนนงาน/ชิ้นงาน

การให้คะแนนระดับความสำคัญ

การวิเคราะห์ทัศนคติที่มีต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โดยนำเสนอในรูปแบบของค่าเฉลี่ยและได้จัดระดับความสำคัญ โดยทำการใช้เทคนิคการวัดความคิดเห็นแบบลิเคิร์ตสเกล ซึ่งระดับความสำคัญและคะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับความสำคัญของปัจจัย	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยของความสำคัญโดยการใช้หลักในการวัดดังนี้

ระดับความสำคัญของปัจจัย	คะแนน
มากที่สุด	4.50 - 5.00
มาก	3.50 - 4.49
ปานกลาง	2.50 - 3.49
น้อย	1.50 - 2.49
น้อยที่สุด	1.00 - 1.49

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติดำเนินการโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

- วิเคราะห์เพื่ออธิบายลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่ม โดยใช้ค่าความถี่(Frequency) ค่าร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย(Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)
- วิเคราะห์ทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อประสมวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน โดยใช้ค่าเฉลี่ย(Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

1.1 หาค่าความสอดคล้อง(IOC) ของข้อคำถามหรือรายการของแบบสอบถาม (ลิ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543:248-249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

1.2 หาค่าความเชื่อมั่น(Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ตามวิธีของครอนบัค (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2543:209)

เมื่อ	α_k	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	S_j^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนที่ได้
		แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม

2. สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

2.1 ค่าความถี่ (Frequency)

2.2 ค่าร้อยละ (Percentage)

2.3 ค่าเฉลี่ย (Mean) คำนวณจากสูตรของ บุญชม ศรีสะอาด (2547 : 55-56)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวม
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนของข้อมูลทั้งหมด

2.4 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คำนวณจากสูตรของ บุญชม ศรีสะอาด (2547 : 85-87)

(2547 : 85-87)

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X^2$	แทน	ผลของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มนั้น

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่เตรียมไว้และนำไปใช้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 11 คน และมีผลการสำรวจการสำรวจ ดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคูบ

ตารางที่ 4.1 จำแนกเพศ จากตัวอย่าง จำนวน 11 คน

เพศ	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
ชาย	6	54.55	
หญิง	5	45.45	

4.2 ข้อมูลด้านการส่งงาน/การบ้านวิชาวิทยาศาสตร์ ของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลการส่งงาน/การบ้าน ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน

ที่	ชื่อ - สกุล	ก่อนจัดกิจกรรมเสริมแรงฯ			หลังจัดกิจกรรมเสริมแรงฯ		
		จำนวนงาน		ร้อยละ	จำนวนงาน		ร้อยละ
		ทั้งหมด	ที่ส่ง		ที่ส่ง	ส่งงาน	
1	ศักดิ์รินทร์ ศรีแก้ว	25	14	56.00	16	15	93.75
2	วิฒนธร ศรีโคตร	25	15	60.00	16	16	100.00
3	กายสิทธิ์ พรำนัก	25	13	52.00	15	13	86.67
4	น้ำเพชร สิงห์หอม	25	17	68.00	15	14	93.33
5	นันทิพัฒน์ บุญรัตน์	25	16	64.00	15	14	93.33
6	ศักดิ์ชัย บุญรัตน์	25	14	56.00	15	13	86.67
7	เทพพิทักษ์ นักเทศน์	25	18	72.00	15	15	100.00
8	สุดารัตน์ นที	25	17	68.00	15	14	93.33
9	ภัสรี จุเรศ	25	18	72.00	15	15	100.00
10	ภัทราวดี จันทรมาตร	25	13	52.00	15	14	93.33
11	ณัฐวิภา จันทรมาตร	25	18	72.00	15	12	80.00
	เฉลี่ย	25	15.73	62.91	15.18	14.09	92.76

4.3 ข้อมูลด้านสาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้านวิชาวิทยาศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ก่อนการจัดกิจกรรมเสริมแรงและเพื่อนช่วยเพื่อน

ที่	หัวข้อการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	หมายเหตุ
1	การบ้านวิชาวิทยาศาสตร์ มากเกินไป	3.11	ปานกลาง	
2	การบ้านวิชาอื่นๆ มากเกินไป	4.02	มาก	
3	แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้	2.36	น้อย	
4	เวลาน้อย	2.73	ปานกลาง	
5	ครูอธิบายเร็ว ไม่ชัดเจน	2.26	น้อย	
6	ไม่เข้าใจคำสั่งที่มอบหมาย	2.86	ปานกลาง	
7	เบื่อหน่ายไม่ยอมทำ, งานที่มอบหมายไม่น่าสนใจ	3.85	มาก	
8	ลืมทำ	3.87	มาก	
9	ช่วยเหลืองานผู้ปกครอง	3.23	ปานกลาง	
10	ทำกิจกรรมอื่นๆ ของโรงเรียน	3.63	มาก	
11	ไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา	3.11	ปานกลาง	
12	หนังสือหรือสมุดเรียนหาย / ลืมที่โรงเรียน	2.96	ปานกลาง	

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลสาเหตุการไม่ส่งงาน / การบ้าน หลังการจัดกิจกรรมเสริมแรงและเพื่อนช่วยเพื่อน

ที่	หัวข้อการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	หมายเหตุ
1	การบ้านวิชาวิทยาศาสตร์ มากเกินไป	2.73	ปานกลาง	
2	การบ้านวิชาอื่นๆ มากเกินไป	4.00	มาก	
3	แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้	2.09	น้อย	
4	เวลาน้อย	2.09	น้อย	
5	ครูอธิบายเร็ว ไม่ชัดเจน	1.91	น้อย	
6	ไม่เข้าใจคำสั่งที่มอบหมาย	2.18	น้อย	
7	เบื่อหน่ายไม่ยอมทำ, งานที่มอบหมายไม่น่าสนใจ	3.45	ปานกลาง	
8	ลืมทำ	3.27	ปานกลาง	
9	ช่วยเหลืองานผู้ปกครอง	2.73	ปานกลาง	
10	ทำกิจกรรมอื่นๆ ของโรงเรียน	3.09	ปานกลาง	
11	ไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา	2.55	ปานกลาง	
12	หนังสือหรือสมุดเรียนหาย / ลืมที่โรงเรียน	2.18	น้อย	

ตารางที่ 4.5 เปรียบเทียบข้อมูลสาเหตุการณไม่ส่งงาน / การบ้าน ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเสริมแรง
และเพื่อนช่วยเพื่อน

ที่	หัวข้อการประเมิน	ค่าเฉลี่ย		หมายเหตุ
		ก่อน	หลัง	
1	การบ้านวิชาวิทยาศาสตร์ มากเกินไป	3.11	2.73	-0.38
2	การบ้านวิชาอื่นๆ มากเกินไป	4.02	4.00	-0.02
3	แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้	2.36	2.09	-0.27
4	เวลาน้อย	2.73	2.09	-0.64
5	ครูอธิบายเร็ว ไม่ชัดเจน	2.26	1.91	-0.35
6	ไม่เข้าใจคำสั่งที่มอบหมาย	2.86	2.18	-0.68
7	เบื่อหน่ายไม่ยอมทำ, งานที่มอบหมายไม่น่าสนใจ	3.85	3.45	-0.40
8	ลืมทำ	3.87	3.27	-0.60
9	ช่วยเหลืองานผู้ปกครอง	3.23	2.73	-0.50
10	ทำกิจกรรมอื่นๆ ของโรงเรียน	3.63	3.09	-0.54
11	ไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา	3.11	2.55	-0.56
12	หนังสือหรือสมุดเรียนหาย / ลืมที่โรงเรียน	2.96	2.18	-0.78

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 11 คน แบ่งเป็นชาย 6 คน และ หญิง 5 คน สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1 สรุปผล

5.1.1 พฤติกรรมการส่งงาน/การบ้านวิชาวิทยาศาสตร์

หลังจากการจัดกิจกรรมเสริมแรงและเพื่อนช่วยเพื่อนแล้ว พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการส่งงาน/การบ้านที่ดีขึ้น ดังนี้

1. นักเรียนมีสถิติการส่งงานที่มากขึ้น จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 100
2. ค่าเฉลี่ยการส่งงานของนักเรียนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 62.91 เป็น 92.76

5.1.2 สาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้านวิชาวิทยาศาสตร์

หลังจากการจัดกิจกรรมเสริมแรงและเพื่อนช่วยเพื่อนแล้ว พบว่านักเรียนมีทัศนคติต่อสาเหตุของการส่งงาน/การบ้านที่ดีขึ้นทุกหัวข้อ โดยมีหัวข้อที่มีผลการประเมินดีขึ้น จากมากไปน้อย ดังนี้

ที่	หัวข้อการประเมิน	ค่าเฉลี่ยที่ลดลง	หมายเหตุ
1	หนังสือหรือสมุดเรียนหาย / ลืมที่โรงเรียน	-0.78	
2	ไม่เข้าใจคำสั่งที่มอบหมาย	-0.68	
3	เวลาน้อย	-0.64	
4	ลืมทำ	-0.6	
5	ไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา	-0.56	
6	ทำกิจกรรมอื่นๆ ของโรงเรียน	-0.54	
7	ช่วยเหลืองานผู้ปกครอง	-0.50	
8	เบื่อหน่ายไม่ยอมทำ, งานที่มอบหมายไม่น่าสนใจ	-0.40	
9	การบ้านวิชาวิทยาศาสตร์ มากเกินไป	-0.38	
10	ครูอธิบายเร็ว ไม่ชัดเจน	-0.35	
11	แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้	-0.27	
12	การบ้านวิชาอื่นๆ มากเกินไป	-0.02	

5.2 อภิปรายผล

1) นักเรียนมีการส่งงาน/การบ้านที่ดีขึ้นทุกคน เนื่องจากมีกำลังใจและแรงจูงใจเนื่องจากได้รับรางวัลและคำชื่นชมจากครู รวมทั้งยังได้รับแรงกระตุ้นและความช่วยเหลือจากเพื่อนผู้ช่วย(Buddy)

2) นักเรียนมีทัศนคติต่อการส่งงาน/การบ้านวิชาวิทยาศาสตร์ที่ดีขึ้นทุกหัวข้อการประเมิน โดยหัวข้อที่ดีขึ้นมากที่สุด 5 อันดับ คือ หนังสือหรือสมุดเรียนหาย / ลืมที่โรงเรียน, ไม่เข้าใจคำสั่งที่มอบหมาย, เวล่าน้อย, ลืมทำ, ไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา ซึ่งทั้งหมดเป็นพฤติกรรมที่สามารถแก้ไขได้โดยการช่วยเหลือของเพื่อนผู้ช่วยในกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนไปใช้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ด้วย เนื่องจากเพื่อนผู้ช่วย(Buddy) จะเต็มใจและช่วยเหลืออย่างเต็มที่แค่เพียงในวิชาวิทยาศาสตร์

2. ควรนำกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนไปบูรณาการกับงานกิจการนักเรียน โดยครูผู้สอนร่วมกันวางแผนกับครูประจำชั้น เพื่อให้นักเรียนสามารถช่วยเหลือกันและกันได้ตลอดเวลาและทุก ๆ เรื่อง

3. ควรมีวัสดุ อุปกรณ์การทดลองและสื่อการเรียนรู้ให้ครบจำนวนนักเรียนหรือครบคู่ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์และเพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมเป็นไปอย่างต่อเนื่องและไม่ต้องต่อคิวใช้วัสดุอุปกรณ์ ทำให้สามารถส่งงานได้ทันตามกำหนดเวลา

4. กิจกรรมของโรงเรียนมีมากเกินไป ทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน ทำให้ต้องช่วยงานครู ส่งผลให้ไม่มีเวลาทำงานส่งเท่าที่ควร

บรรณานุกรม

- ทิพรัตน์ รัตตะมาน. (2547). *การสำรวจการส่งงานของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5*.
โรงเรียนอัสสัมชัญระยอง จังหวัดระยอง.
- พรณภิส ดาราสว่าง (2545). *การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้*.
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ทิพรัตน์ รัตตะมาน. (2547). *การศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/6*
โรงเรียนอัสสัมชัญระยองในเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน. โรงเรียนอัสสัมชัญระยอง
จังหวัดระยอง.
- พลสุข พจนศิริ. (2547). *ความต้องการในการเรียนวิชาการงานอาชีพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย*
(กรณีศึกษาระดับชั้น ม.4 – ม.5 โรงเรียนอัสสัมชัญระยอง). โรงเรียนอัสสัมชัญระยอง
จังหวัดระยอง.
- ยุพิน ศักดิ์สิทธิ์. (2547). *การพัฒนาการทำงานประดิษฐ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*.
โรงเรียนอัสสัมชัญระยอง จังหวัดระยอง.
- จิรัฐา กิจเจริญ. (2547). *สำรวจทัศนคติของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อวิชาการงานอาชีพ*
และเทคโนโลยี (งานเกษตร) กรณีศึกษาเฉพาะในโรงเรียนอัสสัมชัญระยอง.
โรงเรียนอัสสัมชัญระยอง จังหวัดระยอง.
- จารุวัตร เพียรชัย. (2541). *การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุการหนีเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา*
ตอนต้นโรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2540. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การ
บริหารการศึกษา.) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา วัฒนโสภณ. (2540, 2 กุมภาพันธ์). “ทำไมลูกไม่ยอมไปโรงเรียน” *ข่าวสารสุขภาพจิตศูนย์สุขภาพจิตวิทยา*.
4 : 4 – 5.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อประกอบการวิจัยในชั้นเรียน
การศึกษาพฤติกรรมกรรมการไม่ส่งงาน/การบ้านวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนบ้านคูบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1

วัตถุประสงค์ : เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง สาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้าน และนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์

คำชี้แจง : ทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน หรือเขียนคำตอบลงในช่องว่าง

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลเกี่ยวข้องกับข้อมูลพื้นฐาน

เพศ ชาย หญิง

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลสาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้านวิชาวิทยาศาสตร์

ที่	หัวข้อ	ระดับความสำคัญ				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1	การบ้านวิชาวิทยาศาสตร์ มากเกินไป					
2	การบ้านวิชาอื่นๆ มากเกินไป					
3	แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้					
4	เวลาน้อย					
5	ครูอธิบายเร็ว ไม่ชัดเจน					
6	ไม่เข้าใจคำสั่งที่มอบหมาย					
7	เบื่อหน่ายไม่อยากทำ, งานที่มอบหมายไม่น่าสนใจ					
8	ลืมนำ					
9	ช่วยเหลืองานผู้ปกครอง					
10	ทำกิจกรรมอื่นๆ ของโรงเรียน					
11	ไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา					
12	หนังสือหรือสมุดเรียนหาย / ลืมที่โรงเรียน					

ส่วนที่ 3 : ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลประกอบการวิจัยในครั้งนี้

ธีรพงศ์ ศรีออร์ห์

พฤศจิกายน 2562

รายชื่อนักเรียนเพื่อนผู้ช่วย(Buddy) กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนวิชาวิทยาศาสตร์

ที่	นักเรียนที่ศึกษา	นักเรียนเพื่อนผู้ช่วย	ชั้น	กลุ่ม	หมายเหตุ
1	ศักดิ์นรินทร์ ศรีแก้ว	จักรภัทร สิงห์หอม	ม.1/1	เก่ง	
2	วิฒนธร ศรีโคตร	ศุภชัย สิงห์หอม	ม.1/1	เก่ง	
3	ภัทราวดี จันทรมাত্র	ชุตติกาญจน์ พิบูลพงษ์	ม.1/2	เก่ง	
4	สุดารัตน์ นันทิ	ศุภสิน สิงห์หอม	ม.1/2	เก่ง	
5	เทพพิทักษ์ นักเทศน์	นริگانต์ ใจกล้า	ม.1/2	เก่ง	
6	ศักดิ์ชัย บุญรัตน์	ธีระยุทธ สายชาลี	ม.1/2	เก่ง	
7	กายสิทธิ์ พรำนัก	ประวิทย์ บุญรัตน์	ม.1/2	เก่ง	
8	ณัฐวิภา จันทรมাত্র	ชัชชนันท์ นันทา	ม.1/2	ปานกลาง	
9	ภัสรี จุเรศ	ดริณภพ วงศ์ดาว	ม.1/2	ปานกลาง	
10	นันทิพัฒน์ บุญรัตน์	ภูมินทร์ ภูสำโรง	ม.1/2	ปานกลาง	
11	น้ำเพชร สิงห์หอม	ศรุตตา สิงห์หอม	ม.1/2	ปานกลาง	

แบบบันทึกและประเมินการส่งงาน/การบ้านวิชาวิทยาศาสตร์

งานที่ ชื่องาน

มอบหมายงานวันที่ ส่งวันที่

ที่	ชื่อ - สกุล	ความ สอดคล้อง	ความถูกต้อง ของเนื้อหา	ความคิด สร้างสรรค์	ตรงต่อ เวลา	รวม	ระดับ คุณภาพ
1	ด.ช.ศักดิ์รินทร์ ศรีแก้ว						
2	ด.ช.วัฒน์ธร ศรีโคตร						
3	ด.ญ.ภัทราวดี จันทรมাত্র						
4	ด.ญ.สุตารัตน์ นันทิ						
5	ด.ช.เทพพิทักษ์ นักเทศน์						
6	ด.ช.ศักดิ์ชัย บุญรัตน์						
7	ด.ช.กายสิทธิ์ พรำนัก						
8	ด.ญ.ณัฐวิภา จันทรมাত্র						
9	ด.ญ.ภัชรี จุเรศ						
10	ด.ช.นันทิพัฒน์ บุญรัตน์						
11	ด.ญ.น้ำเพชร สิงห์หอม						

ลงชื่อ

ครูผู้ประเมิน

(นายธีรพงศ์ ศรีอรรถ)

แบบบันทึกพฤติกรรมการส่งงาน/การบ้านวิชาวิทยาศาสตร์เป็นรายบุคคล

ชื่อ ชั้น ม. /

งานที่	การส่งครั้งที่ 1	การติดตามครั้งที่ 1	การติดตามครั้งที่ 2
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			
14			
15			
16			
17			
18			
19			
20			
21			
22			

ความคิดเห็นของครูผู้สอน

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นายธีรพงศ์ ศรีออร์ห์)